

2022-03-04

Remissvar En säker tillgång till dricksvatten av god kvalitet– Betänkande av 2020 års dricksvattenutredning (SOU 2021:81)

Bakgrund

Det nya dricksvattendirektivet 2020/2184 täcker ett betydligt större område än det tidigare 98/83/EG. Bland annat införs ett riskbaserat arbetssätt från vattentäkt till konsument. Direktivet ställer krav på åtgärder för att förbättra tillgången till dricksvatten för utsatta och marginaliserade grupper som idag saknar tillgång till dricksvatten av god kvalitet. Det nya direktivet ger en grund för ett gemensamt system inom Europa, för granskning och godkännande av material avsedda att användas i kontakt med dricksvatten. Den grund beträffande material i kontakt med dricksvatten som direktivet ger, kommer att kompletteras av genomförandeakter och delegerade akter som ska antas av kommissionen 2024–2026. Krav på att medlemsstaterna ska rapportera läckage från dricksvattennäten och ökade krav på information till allmänheten är andra nyheter i direktivet. Gränsvärdeslistorna har justerats och kompletterats.

Regeringen tillsatte 2020 års dricksvattenutredning för att utreda och föreslå hur 2020 års dricksvattendirektiv EU 2020/2184 ska genomföras i svensk rätt. Utredningen har lämnat förslag till författningsändringar och vilka myndigheter som ska ansvara för de nya frågor som behandlas i direktivet samt vilka befogenheter de föreslagna myndigheterna ska ha

9. Parametervärden och punkten där dessa ska iakttas Artikel 4-6

Utredningens förslag: Livsmedelsverket ska utifrån befintliga bemyndiganden i livsmedelslagen (2006:804) och livsmedelsförordningen (2006:813) besluta om vilka parametervärden som ska fastställas för del A, B och C i bilaga I. Folkhälsomyndigheten ska besluta om vilka parametervärden som ska gälla för del D i bilaga I. Ett nytt bemyndigande om detta ska införas i förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd. Det kan göras med stöd av utredningens föreslagna bestämmelse i 9 kap. 5 a § miljöbalken. Vidare uppfyller svensk rätt redan bestämmelsen om var parametervärdena ska iakttas.

Vakin synpunkter på förslagen:

Livsmedelsverket bör fastställa gränsvärden som kan ge bedömningen otjänligt och tjänligt med anmärkning. Vakin anser att tjänligt med anmärkning är viktigt i syfte att övervaka trender i dricksvattenkvaliteten så att dricksvattenproducenten får möjlighet att agera innan vattnet blir otjänligt. Tjänligt med anmärkning kan fungera som ett generellt stöd vid bedömning av dricksvattenkvaliteten. För vissa av parametrarna i del C i bilaga I så används idag begreppet tjänligt med anmärkning och en gräns för otjänligt saknas för vissa. För dessa parametrar som inte innebär en potentiell fara för människors hälsa bör ett annat begrepp än otjänligt användas. De övergångsperioder som finns för vissa parametrar bör beaktas i dom nya dricksvattenföreskrifterna.

Vakin stödjer förslaget om att Folkhälsomyndigheten får ansvar för riskbedömning av fastighetsinstallationer enligt artikel 10 samt fastställer parametervärden för del D i bilaga 1. Vakin anser att det behöver vara tydligt i föreskrifterna att kvalitetsavvikelser i enstaka fastigheter på grund av fastighetsinstallation inte ska medföra krav på dricksvattenproducenten om att ändra kvaliteten på dricksvattnet som levereras.

10. Riskbaserad metod för vattensäkerhet

10.2 Artikel 8 Tillrinningsområden avseende uttagspunkter för dricksvatten

Utredningens förslag: Nya bestämmelser ska införas i miljöbalken och vattenförvaltningsförordningen för att genomföra direktivets krav om riskbedömning och riskhantering avseende tillrinningsområdena för uttagspunkter för dricksvatten i svensk rätt. Det ska av dessa bestämmelser framgå att det är vattenmyndigheterna som ska utföra riskbedömningen och besluta om riskhanteringsåtgärder. Havs- och vattenmyndigheten och SGU får inom sina respektive ansvarsområden meddela föreskrifter om riskbedömningen. Havs- och vattenmyndighetens samlade ansvar för vattenförvaltningen inbegriper även de uppgifter som följer av 2020 års dricksvattendirektiv.

Begreppet tillrinningsområde ska förstås som hela det område varifrån nederbörd eller annat vatten kan strömma mot eller avrinna till uttagspunkten för dricksvatten. Det är vattenmyndigheterna som ska bestämma tillrinningsområdena för uttagspunkter för dricksvatten inom respektive vattendistrikt. Eventuella gränsöverskridande tillrinningsområden får hanteras inom de kanaler som redan finns.

Vakins synpunkter på förslagen:

Vakin stödjer förslaget om att det är nödvändigt att göra riskbedömningar och hantera risker avseende tillrinningsområden.

Vakin anser att det finns brister i dagens vattenförvaltning då Vattenmyndigheterna inte har några rättsliga mandat eller budget att styra med. Vakin anser att dom uppgifter som anges i artikel 8 på sikt bör flyttas till Länsstyrelsen. Länsstyrelsen har god kunskap om den regionala miljöövervakningen, vattenuttag och vattenskyddsområden och dessutom har möjlighet att ingripa i händelse av vattenbrist.

10.3 Artikel 8 Råvattenkontrollen

Utredningens förslag: Den verksamhetsutövare som producerar dricksvatten har fortsatt ett ansvar att kontrollera det råvatten som tas in i vattenverket för att beredas till dricksvatten.

Livsmedelsverket bör utifrån befintliga bemyndiganden i livsmedelslagen och livsmedelsförordningen förtydliga verksamhetsutövarens skyldigheter gällande denna kontroll i dricksvattenföreskrifterna. Livsmedelsverket och SGU bör få ett uppdrag att närmare undersöka hur råvattendata kan samlas in och hanteras samt hur vattenmyndigheterna kan få tillgång till de uppgifter som behövs i arbetet med vattenförvaltningen, beträffande riskbedömningen avseende tillrinningsområdena för uttagspunkter för dricksvatten.

Vakins synpunkter på förslagen:

Vakin ser positivt på att skyldigheten att utföra råvattenkontroll förtydligas i dricksvattenföreskrifterna. Vakin håller också med om att råvattenkontroll inte får bli mer omfattande än nödvändigt. Dubbelarbete bör undvikas och resultaten av vattenproducenternas råvattenkontroll kan vara ett värdefullt komplement till den statligt finansierade miljöövervakningen. Därför bör resultaten av råvattenkontrollen vara tillgängliga även för andra ändamål, under förutsättning att känsliga uppgifter som till exempel uttagspunkters geografiska lägen skyddas. På motsvarande sätt bör relevanta uppgifter från miljöövervakningen vara lätt tillgängliga för vattenproducenterna. Vattenproducenter har behov av att ha tillgång till denna information löpande och inte enbart i samband med att riskbedömningen och riskhanteringen enligt artikel 8 redovisas. Det föreslagna utredningsuppdraget om insamling och lagring av råvattendata bör utvidgas, till att även omfatta hur data från miljöövervakningen ska göras tillgängliga för vattenproducenterna. För att möjliggöra detta bör även Havs- och vattenmyndigheten medverka i utredningen.

10.4 Artikel 9 Försörjningssystemet

Utredningens förslag: Det är den verksamhetsutövare som producerar dricksvatten eller tillhandahåller det från en distributionsanläggning som ska utföra riskbedömningen avseende försörjningssystemet. Verksamhetsutövaren ska beakta riskbedömningen avseende tillrinningsområdet i detta arbete. Det ska därför införas en bestämmelse med innebörden att vattenmyndigheten ska informera verksamhetsutövaren om myndighetens riskbedömning avseende tillrinningsområdet. Det är upp till Livsmedelsverket att utifrån befintliga bemyndiganden i livsmedelslagen och livsmedelsförordningen meddela de föreskrifter som i övrigt behövs för att genomföra artikel 9 i svensk rätt.

Mindre verksamhetsutövare ska under de förutsättningar som anges i artikel 9 undantas från kravet på att utföra en riskbedömning avseende försörjningssystemet. Det får anses vara upp till Livsmedelsverket att göra en sådan beräkning och bedömning.

Vakins synpunkter på förslagen:

Vakin anser att när föreskrifter tas fram för hur artikel 9 ska implementeras så bör dessa föreskrifter i största möjliga mån bygga på de krav som redan finns på riskbaserade metoder som HACCP och MBA. Detta för att undvika dubbelarbete och för att fortsätta att bygga på kompetensen som finns kring dessa metoder.

10.5 Artikel 10 Fastighetsinstallationer

Utredningens förslag: Bestämmelser om riskbedömningen avseende fastighetsinstallationer ska föras in i miljöbalken och förordning om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd. Av dessa ska det framgå att det är Folkhälsomyndigheten som ska utföra riskbedömningen avseende fastighetsinstallationer. Samråd ska i vart fall ske med Boverket, Livsmedelsverket, Kemikalieinspektionen, Försvarsinspektören för hälsa och miljö och länsstyrelsen. Riskbedömningen ska vara av övergripande karaktär och får inte avse enskild egendom. Riskbedömningen innefattar viss övervakning av legionella och bly. En sådan övervakning får inriktas på prioriterade fastigheter. Det är Folkhälsomyndigheten som bestämmer vad som är en prioriterad fastighet. Om Folkhälsomyndigheten begär det, ska kommunerna och länsstyrelserna lämna de uppgifter som myndigheten behöver för att utföra riskbedömningen. Detsamma gäller för den som bedriver verksamhet eller vidtar åtgärder som kan befaras medföra olägenheter för människors hälsa.

På grundval av riskbedömningen kan åtgärder behöva vidtas. Sådana kan till exempel handla om att meddela nya föreskrifter med stöd av befintliga bemyndiganden, utfärda ny vägledning eller lyfta frågan till lagstiftaren om det behövs ett ändrat regelverk. Det kan också handla om att initiera utökad tillsyn eller på något annat sätt vidta åtgärder för att uppfylla kraven i direktivet. Det är upp till varje berörd myndighet, länsstyrelse eller kommun att med tillgängliga styrmedel vidta de åtgärder som riskbedömningen eventuellt visar behövs.

Vakins synpunkter på förslagen:

Vakin stödjer förslaget om att bestämmelser om riskbedömning avseende fastighetsinstallationer ska föras in i miljöbalken och förordning om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd.

11. Material i kontakt med dricksvatten

Artikel 11

Minimikrav för hygien avseende material som kommer i kontakt med dricksvatten

Utredningens förslag: Reglering om material och produkter i kontakt med dricksvatten omfattas av plan- och bygglagens tillämpningsområde. De nya bestämmelser som föranleds av artikel 11 i 2020 års dricksvattendirektiv ska därför huvudsakligen samlas i plan- och bygglagstiftningen.

En ny bestämmelse ska införas i 3 kap 9§ plan- och byggförordningen som tydliggör vilka krav som ska vara uppfyllda när det gäller material som kommer i kontakt med dricksvatten och som används i installationer för uttag, beredning, lagring eller distribution av dricksvatten vid uppförande, ändring eller underhåll av ett byggnadsverk.

Kemikalieinspektionen ska ansvara för Sveriges ansökningar till Echa enligt artikel 11.5 i direktivet. Myndigheten ska även ha ansvar för att ge vägledning till de ekonomiska aktörer som vill göra ansökningar enligt artikeln.

Boverket ska ansvara för marknadskontroll över produkter som omfattas av artikel 11 i 2020 års dricksvattendirektiv. Kemikalieinspektionen ska bistå Boverket i marknadskontrollen vad gäller produkternas kemiska egenskaper.

Boverket ska också vara ansvarig för samordning av frågor om material och produkter som kommer i kontakt med dricksvatten. Boverket är redan idag ansvarig myndighet för att lämna stöd och vägledning kring material och produkter i kontakt med dricksvatten. Myndigheten ska fortsätta att ha ett sådant ansvar. Den närmare regleringen kring testning och godkännande av slutmaterial kommer senare att slås fast i kommissionens genomförandeakt. Först när denna finns på plats kan nya bestämmelser tas fram om testning och godkännande av slutmaterial och förbud mot att släppa ut produkter på marknaden som innehåller slutmaterial som inte är godkända. Sådana bestämmelser bör placeras i plan och byggförordningen. För att regeringen ska kunna besluta om sådana nya bestämmelser ska det i plan och bygglagen regleras att regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om sådana material och produkter avsedda att komma i kontakt med dricksvatten som avses i artikel 11 i 2020 års dricksvattendirektiv. Boverket ska vidare bemyndigas att meddela närmare föreskrifter om material och produkter avsedda att komma i kontakt med dricksvatten.

Vakins synpunkter på förslaget:

Vakin ser mycket positivt på att regelverket beträffande material i kontakt med dricksvatten förtydligas. Vakin stödjer förslaget om att Boverket blir den myndighet som har ansvar för samordning av frågan.

I utredningen framgår det att det är kommunen som kommer att ha tillsynsansvar, framför allt den kommunala byggnämnden men också miljö- och hälsoskyddsnämnden i fråga om olägenheter för människors hälsa. Här finns ett behov av både utbildning och tillsynsvägledning.

12. Beredningskemikalier och filtermaterial

Artikel 12

Minimikrav för beredningskemikalier och filtermaterial som kommer i kontakt med dricksvatten

Utredningens förslag: Regleringen av beredningskemikalier och filtermaterial bör även framöver hanteras inom livsmedelslagstiftningen. Livsmedelsverket har befogenhet att meddela de föreskrifter som behövs för att genomföra artikel 12 i svensk rätt. Livsmedelsverket bör lämna stöd och rådgivning kring beredningskemikalier och filtermaterial samt hur föreskrifterna ska tolkas.

Det kommer ingå i den offentliga livsmedelskontrollen att se till att verksamhetsutövare som producerar och tillhandahåller dricksvatten uppfyller kraven på beredningskemikalier och filtermaterial.

Vakins synpunkter på förslagen:

Livsmedelsverkets lista över kemikalier som är tillåtna att användas vid beredningen av dricksvatten bör finnas kvar. Även här ser Vakin ett utökad behov av kompetenshöjande åtgärder gällande tillsyn, särskilt i mindre kommuner där man har få dricksvattenanläggningar.

13. Vattenläckage

Artikel 4.3 Nytt krav att bedöma och åtgärda vattenläckage

Utredningens förslag: En ändring ska göras i 13 § vattentjänstlagen som tydliggör att en huvudman är skyldig att underhålla en allmän va-anläggning och se till att den på ett tillfredställande sätt fyller sitt ändamål.

Livsmedelsverket ska av regeringen ges i uppdrag att göra en bedömning av vattenläckagenivåerna och av potentialen för minskat vattenläckage i Sverige. Livsmedelsverket ska vid genomförandet av uppdraget samråda med Havs- och vattenmyndigheten.

Om Sveriges läckagenivåer visar sig överstiga det av kommissionen framtida fastställda tröskelvärdet ska regeringen besluta om en handlingsplan med åtgärder som ska vidtas för att minska läckagenivån. Regeringen bör lämna ett särskilt uppdrag till Havs- och vattenmyndigheten att ta fram ett förslag till sådan plan.

Havs- och vattenmyndigheten ska få ett samordnande ansvar för tillsynen över att de åtgärder som framgår av handlingsplanen vidtas. Myndigheten ska också ge den vägledning som behövs för att handlingsplanen ska kunna genomföras på ett bra sätt.

Vakins synpunkter på förslagen:

Av direktivet framgår det att bedömningen av vattenläckagenivå åtminstone ska omfatta vattenleverantörer som tillhandahåller minst 10 000 kubikmeter per dag eller försörjer minst 50 000 personer. Vakin anser att denna omfattning även ska gälla i svensk lagstiftning då det annars riskerar att få orimliga konsekvenser för kommuner med stora ledningsnät och få anslutna och där vattentillgången är god.

Vakin stödjer tydliggörandet om krav på underhåll i 13§ i vattentjänstlagen. Genom dom publikationer (P116 och P113) som Svenskt Vatten tagit fram finns det nu underlag för att specificera vad en plan för förnyelse och underhåll bör innehålla.

15. Övervakning av dricksvatten

Artikel 13 Övervakning

Utredningens förslag: Den verksamhetsutövare som producerar dricksvatten eller tillhandahåller det från en distributionsanläggning ska vara ansvarig för att övervaka dricksvattnet och upprätta övervakningsprogram i enlighet med artikel 13.2 i 2020 års dricksvattendirektiv när det gäller den övervakning som avses i punkten a. Det kan även röra sig om den som tillhandahåller vatten från tankar. Detsamma gäller för den övervakning som följer av punkten c, vilket rör den bevakningslista som kommissionen ska ta fram, samt den operativa övervakningen som anges i punkten e. Verksamhetsutövaren är även skyldig att vidta avhjälpan åtgärder och ge rådgivning samt information till konsumenterna vid bristande iakttagande av fastställda parametervärden. Livsmedelsverket ska med stöd av befintliga bemyndigande föreskriva om vilka skyldigheter som föreligger för verksamhetsutövaren. I detta ligger även att beakta den kommissionens bevakningslista.

Det ska fortsatt finnas ett krav på att verksamhetsutövarens faroanalys och övervakningsprogram fastställs av kontrollmyndigheten. Genom en sådan ordning säkerställs att verksamhetsutövaren utför riskbedömningen avseende försörjningssystemet och kontrollmyndigheten ges möjlighet att bestämma om verksamhetsutövaren kan minska sin övervakning av dricksvattnet, alternativt att övervakningen ska utökas.

Folkhälsomyndigheten ska ansvara för att den övervakning som ska ingå i riskbedömningen avseende fastighetsinstallationer även uppfyller relevanta krav i artikel 13 i 2020 års dricksvattendirektiv.

Motsvarande ansvar har vattenmyndigheterna för den övervakning som ska ingå i riskbedömningen avseende tillrinningsområdena för uttagspunkter för dricksvatten. Det är upp till Havs- och vattenmyndigheten och SGU att inom sina ansvarsområden meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för att genomföra artikel 8 och 13 i svensk rätt utifrån de bemyndiganden som utredningen föreslagit. I detta ligger även att beakta den bevakningslista som kommissionen ska ta fram och anpassa övervakningen efter denna.

Vakins synpunkter på förslagen:

Vakin är positiv till att kontrollmyndigheten även fortsättningsvis fastställer faroanalys och övervakningsprogram. Vakin ser ett behov av kompetenshöjande åtgärder för kontrollmyndigheterna. I små kommuner har man i regel få verksamheter där man utövar den här typen av kontroll, vilket försvårar möjligheten att få en kvalitativ kontroll. Om inte kontrollmyndigheten vet hur faroanalysen ska kopplas till provtagning av dricksvattnet så faller också vitsen med att kontrollmyndigheten ska fastställa dessa.

Det är viktigt med ett samarbete mellan alla olika myndigheter och verksamhetsutövare för att få en bra samlad bild av dricksvattnet.

16. En förbättrad tillgång till dricksvatten

Artikel 16 Tillgång till dricksvatten

Utredningens förslag: Det behövs inte några lagändringar för att genomföra direktivets bestämmelse gällande att förbättra eller upprätthålla tillgång till dricksvatten. Inte heller i förhållande till utsatta och marginaliserade grupper behövs för närvarande några sådana ändringar. Detsamma gäller för direktivets bestämmelse om att främja användandet av dricksvatten genom att inomhus- och utomhusutrustning installeras på allmän plats.

Länsstyrelsen ska ansvara för och följa upp frågan om att förbättra eller upprätthålla tillgång till dricksvatten och främjande av dricksvatten ur kran. Ett sådant ansvar ska framgå av förordningen om länsstyrelseinstruktion.

Vakins synpunkter på förslagen:

Vakin delar utredningens uppfattning att artikel 16 inte medför något behov av ändrad lagstiftning i Sverige och att varje kommun själv bör få avgöra eventuellt behov av att installera utrustning på allmän plats för att främja användningen av dricksvatten.

17 Nya krav om information som ska lämnas till allmänheten

Artikel 17 Information till allmänheten

Utredningens förslag: Det ska införas en ny bestämmelse i livsmedelsförordningen om skyldighet för verksamhetsutövare som producerar och tillhandahåller dricksvatten att lämna information i enlighet med kraven i artikel 17 i 2020 års dricksvattendirektiv.

Livsmedelsverket ska få lämna närmare föreskrifter om vilken information som ska lämnas och hållas tillgänglig för allmänheten.

Det kommer att ingå i den offentliga livsmedelskontrollen att se till att verksamhetsutövare som producerar och tillhandahåller dricksvatten uppfyller kraven på att sådan information lämnas och hålls tillgänglig.

Vakins synpunkter på förslagen:

Vakin anser att det behövs ett förtydligande kring vilken information som ska delas med allmänheten. Livsmedelsverket bör därför samråda med dricksvattenproducenterna när föreskrifterna om information till allmänheten ska utarbetas. Det är viktigt att säkerhetsskyddsaspekten beaktas vid framtagande av föreskrifterna. Det finns behov av tydlighet kring vilken typ information som är skyddsvärd för att skapa konsensus i hela landet. Det bör också tas hänsyn till vilken information som är skäligen att lämna ut utan att i onödan öka den administrativa bördan för dricksvattenproducenterna.

18 System för rapportering

Artikel 18 Information om övervakning av genomförandet

Utredningens förslag: Det är upp till respektive utpekad myndighet att fullgöra den rapporteringsskyldighet som följer av 2020 års dricksvattendirektiv genom att upprätta och sedan uppdatera de dataset som anges i artikel 18. Dataseten ska göras tillgängliga för Europeiska kommissionen, Europeiska miljöbyrån och Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar.

Livsmedelsverket ska fullgöra den rapportering som följer av artikel 18.1 a och c-e. En ny bestämmelse om detta ska införas i livsmedelsförordningen (2006:813). Livsmedelsverket får meddela föreskrifter om skyldighet för den verksamhetsutövare som producerar eller tillhandahåller dricksvatten att lämna uppgifter till Livsmedelsverket. Livsmedelsverket ska få möjlighet att förelägga den verksamhetsutövare som inte lämnar den information som Livsmedelsverket behöver för att fullgöra sitt uppdrag. Ett sådant föreläggande får förenas med vite.

Havs- och vattenmyndigheten ska fullgöra den rapportering som följer av artikel 18.1 b och som rör information om den riskbedömning och riskhantering avseende tillrinningsområden för uttagpunkter för dricksvatten som utförts enligt artikel 8. En sådan skyldighet ska regleras i vattenförvaltningsförordningen (2004:660). Det är vattenmyndigheterna som ska förse Havs- och vattenmyndigheten med relevant underlag för att denna myndighet ska kunna fullgöra sitt uppdrag. Havs- och vattenmyndigheten får enligt 9 kap. 3 § vattenförvaltningsförordningen meddela närmare föreskrifter om hur och när dessa uppgifter ska redovisas.

Folkhälsomyndigheten ska fullgöra den rapportering som följer av artikel 18.1 b och som rör information om den riskbedömning avseende fastighetsinstallationer som utförts enligt artikel 10. En sådan skyldighet ska införas i förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd.

Vakins synpunkter på förslagen:

Vakin anser att verksamhetsutövare inte ska behöva rapportera samma uppgifter till olika parter. Vakin stödjer Svenskt Vattens förslag om en rapporteringsportal liknande Svenska miljörapporteringsportalen (SMP) där både centrala och lokala myndigheter kan hämta dom uppgifter som dom behöver.

19 Informationsutbyte och sekretess

Utredningens förslag: Befintliga bestämmelser i offentlighets- och sekretesslagen är tillräckliga för att skydda känsliga uppgifter i de riskbedömningar som enligt direktivet ska utföras gällande tillrinningsområden för uttagpunkter för dricksvatten, försörjningssystemet och fastighetsinstallationer.

Det behövs inte några nya sekretessbrytande bestämmelser för att möjliggöra det informationsutbyte som den riskbaserade metoden förutsätter mellan myndigheter och den som producerar eller tillhandahåller dricksvatten.

Berörda myndigheter och aktörer måste beakta bestämmelserna i säkerhetsskyddslagen vid informationsutbyte som rör säkerhetsskyddsklassade uppgifter. De möjligheter till undantag från att tillgängliggöra uppgifter som anges i artikel 17 ska utnyttjas. Livsmedelsverket ska närmare föreskriva om vilka undantag som får göras från informationsskyldigheten. Ett bemyndigande som ger myndigheten en sådan föreskriftsrätt föreslås i kapitel 17.

Även i fråga om vilka uppgifter som ska rapporteras till EU bör de möjligheter till undantag som anges i artikel 18 utnyttjas. Det ska framgå av livsmedelsförordningen, vattenförvaltningsförordningen och förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd. Det ska särskilt anges att säkerhetsskyddsklassade uppgifter enligt säkerhetsskyddslagen inte ska omfattas av rapporteringen.

Det bör vara den verksamhetsutövare som producerar och tillhandahåller dricksvatten som ska avgöra vilka uppgifter som ska lämnas till Livsmedelsverket för vidare rapportering till EU. Gällande bestämmelser om personuppgiftsbehandling ska beaktas vid tillgängliggörandet av information till allmänheten och rapporteringen.

Vakins synpunkter på förslagen:

Vakin anser att det bör vara en central myndighet som tar fram ett riktlinjer eller underlag för vilka uppgifter som bör skyddas. Detta för att underlätta liknande bedömningar på alla platser i landet. Vakin ser risker med att mindre producenter annars får svårt att göra dessa bedömningar.

22 Konsekvensutredning

Vakins synpunkter på konsekvensutredningen:

Finansiering av statens kostnader

Vakin anser att det behöver skjutas till medel för att myndigheterna ska kunna utföra dessa utökade uppgifter. Som tidigare nämnts så ser Vakin också ett ökat behov av tillsynsvägledning, vilket också kräver resurser från myndigheterna.

Medel behövs också för den övervakning som behöver göras i enlighet med artikel 8. Den övervakning som finns idag är på vissa håll ofullständig.

Med vänlig hälsning

Vakin

Robert Hansson
VD